

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gasparis Lechneri E Societate Iesv Theologi. Sodaliv Partheniv. Siue Libri Tres Qvibvs Mores Sodalivm Exemplis Informantvr

Lechner, Kaspar

Dilingæ, 1628

III. Confessione peccata expiant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51916](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51916)

novi, fallere noluisse; si rem, ut gesta est exputo, deceptam non fuisse certo affirmare possum. Hæc Ludouicus, Habent itaque Sodales Exercitiorum auctorem patronam suam, ut vel hoc nomine, si alia deessent, magni ea facere, amplecti, atque eo officio Magnæ Matri obsequi velle debeant. Sed nunc alia videamus.

CAPVT III.

CONFESSIO
PECCATA EXPIANT.

Peccatorum frequentem expiationem, & sacræ Eucharistiæ communionem præcipua ad vitam sanctè traducendam adiumenta esse omnium iudicio comprobatum est, ut in ea re confirmanda nihil mihi laboris sumere debeam.

I. Ob eam rem è legum præscripto singulis mensibus, & plus eo mysteria illa obire Sodales soliti sunt. Multi usum eorum nequeunt in mē-

*Quoties
Sodales
confite-
antur.*

sem producere, sed vel quinto decimo quoque die, vel etiam octavo sepe culpis exonerant. Sic Madriti mille Sodales octiduana Exomologesi quamplurimos Sacerdotes occupatos habent. Alicubi ut ab omnibus id fiat, legibus proprijs statutum est.

An. CIJ.
IJCIX. Brugenses in Belgio à R. P. Prouinciali Societatis IESV expetiuerunt, proque singulari beneficio accipere, ut sibi quouis octiduo liceat conscientiae onus deponere.

An. CIJ.
IJCII. II. Græcenses ut id omnes facerent lege quoque sanxerunt. Quam cum Sereniss. CAROLVS Archidux perlatam intellexisset: *Si omnibus, inquit, ea cura incumbit, par est ut in me eximium non habeam; sed quos lex in tam sanctum opus deducit, eos ut ego meo exemplo pariter urgeam cōuenit.* Quis ire recuset, ubi tales Duces praesunt?

CIJ. IJ
XCII. III. Habuerunt subinde alios quoque monitores officij sui Sodales. Petrocorij in Aquitania quidam ipsos tres & viginti annos quotidie

corollam Virgini Matri precando pertexebat, eiusque ferijs sacra mysteria obibat. Omiserat forte negligenter die quodam eum morem: cū nocte dæmon inuasit hominem & raptare cæpit; adfuit extemplo clienti suo Patrona Virgo, atq; in contrariam partem retraxit castigatore importuno reiecto. *Benigna*, inquit historiae Auctor, *quod inimicū à suo cliente repulit: fortasse benignior, quod inimicum in clientem immiserit: nam eo terrore in eius animo magna diligentia, constantia, pietatis, ceterarumque virtutum semina excreuerunt.*

*Virgentur
Sodales
terroribus
ad confessiones.*

IV. Eundem monitorem, eandē patronam habuit Sodalis Diuionensis, qui grauioris culpæ conscius, verbera conscientia negligere videbatur. Adfuit enim hostis, rapereque ad inferos visus est; adfuit & Virgo vocata, suumq; hunc clientem asseruit; si tamen ab eo peccati genere immunem se in posterū seruare vellet promisit; abiecit periculosum onus, totumque Virginis cultui se addixit.

AN. C. 10.
10CVIII.

V. Alijs Confessionis auctores beatiores fuere. Madri i è Sodalium numero vnus aliquis morbo decumbat, vt eius iā dep orata esset salus: nec tamen Sacerdotem, cui errata sua exponeret, accersendum curabat, veritus credo, ne molestus esset. Huic noctu visum eiusmodi oblatū est. Vidit quamplurimos è Beatorum numero supplicantium ritu procedentes, ducente agmen Petro Apostolorum principe. Ægri complures adducebantur ab isto pro potestate sanandi: sed eum ad eum ventum fuisset, qui hæc spectabat: *At istum, inquit, prætereamus confessionis negligentem.* Hoc viso excitatus protinus conscientiaæ arbitrum accersi iussit, peccatisque expiatis paulo post cum omnium admiratione meliori valetudine vti cepit: postquam videlicet interiores morbi causas reiecit.

VI. Vt Virtus etiam post funera viuit, ita Monitores quoque mortui prodesse student. In Menensî oppido Siciliae Sodalis quidam & ad conuen-

C13.

10CXI.

uentus, & ad diuina mysteria obeun-
 da tardior cessatorque esse cæperat;
 atque à religione officij sensim de-
 clinauerat. admonet hominem fre-
 quenter Præses Mariani Collegij, sti-
 mulisque ad officium vrget acriori-
 bus. Sed quid facias veterioso? non
 plus proficit, quam qui surdo fabu-
 lam narret. Maiore vi excitadus fuit.
 Nocte quadam visus est ei Sacerdos
 è Societate IESV iam olim vita & mu-
 nere Sodalitij huius dirigendi defun-
 ctus, ante oculos adstare, segnitiam-
 que grauius exprobrare. *Nempe tu
 impune, inquit, tibi negligenti esse lice-
 re existimas? falleris miser. iam nomen
 tuum ad Magnam Matrem delatum
 est: ab ea pœna tibi imminet, nisi Soda-
 lium officia posthac facere, non nomen
 tantum inane esse velis.* Somnium ille
 visum id credidit, & pro somnio, id
 est, nihilo habendum. Sequenti ta-
 men nocte eadem species obiecta,
 minæ grauius additæ. Sed & hæ-
 ventis ab illo creditæ; & maius apud
 ipsum pondus inolita socordia ha-
 buit,

buit, quam superna monita. Tandem tamen repetitis spectaculis fidem habuit, & à mortuis viuere didicit.

An. CIJ.
1090.

VII. De tota vita retexenda Sodalium Neapolitanum admonuit Virgo Sanctissima, eà ipsa forma sese videndam offerens, qua cernebatur in Sacello Sodalitatis. Sed maiorem admirationem parit, quod Franciscus Bencius alicubi memorat euenisse alteri Neapolitano Sodali. *Occultabat, inquit, aliquandiu, in magna estimatione pietatis, admissum scelus, seu patefacere differebat: nec licebat rem facere, quodlibet lucrum domestica impensa deuorante. Die quodam operanti intentius, interuenit homo ignotus, habitu peregrino: ab inuisenda Virgine Lauretana, cuius & imaginem insuerat in vestem, videbatur regressus. Tum arrepto instrumento artificij dat ansam mutui colloquij: eo procedente. Iamdiu, inquit, animi angeris, & tectum quoddam facinus, quod premis, accendit intus dolorem tuum. Quin promis illud confessione,*

vt omnia tibi optata contingant. ?
 Quod si facere omittis, nã tibi tui-
 que rebus haud paulo deterius erit,
 quàm prunis istis (*aderant vt mos est
 opificibus in foculo prunæ*) ardentibus
 concepto igne. Tum artifex pudore
suffusus, negare tale quicquam sibi es-
se. Noli culpam augere, *inquit alter,*
 apud scientem. Hæc me ad te misit:
simulq; imaginem Lauretana Virginis
ostendit. Nec moratus plura, discedit,
& relinquit hominem attonitum, om-
ni contatione differendi Consilij exem-
pta. Ita Bencius de congregat. Nea-
 politana. Rem gestam ipse, cui eue-
 nerat, alijs ante narrauerat.

VIII. Neque tantum hortatrix
 ad peccatorum exomologesin, sed
 adiutrix quoque fuit Mater Purissi-
 ma. Cum enim Monachij Sodalitatis AN. CIO,
 penetralia animi sui quàm diligen- 10LXXX
 tissimè perscrutatus fuisset, ne qua VI.
 labes sibi inscio adhæresceret, quam
 Sacerdoti non ostenderet, vt no-
 stra oculis lippis facilè peruidemus,
 rogauit Deiparam, vti eius be-
 nefi-

neficio sibi fas esset, peccata omnia confiteri, neq; vllum notitiam suam effugeret. Audit rogantem integritatis Magistra. Ecce tibi è sublimi ante os precantis pagella decidit candore eximio, quæ minutis elaboratisque literis quoddam illius peccatum expresserant: adiecit, si id aperiret, Rosariumque perlegeret, bono loco res ipsius futuras. Auxit miraculum, quod, cum Sodalis alter eius æqualis, parens, parochus alijq; conarentur, nunquam chirographum illud intelligere potuerunt.

XI. Possem hic innumera comoda quæ è culparum frequenti expiatione proficiscuntur, in medium afferre, sed in re inculcata morari non placet. Illud rarius est, ob quod merito id studium amare debeant literarum studiosi, quod intellectui lumen quoddam accedat. Rem vnus experimento testatam faciam. Taurini A dolescens boni alioquin ingenij in literis vix quicquam proficiebat, tametsi labori atque industria nihil

*Confessio
ingenij
acuit.
C. 13.
13011.*

nihil parceret. Iamque ea quoque quæ hauserat effluere, & in dies res eius retro referri videbantur. Admonuit eum Magister, vt rationes cum animo de omni vita subduceret, cōscientiæque suæ arbitro exponeret; paruit; lustrauit; expunxit. Inde omnem disciplinam ita complexus est, ea facilitate literas combibit, vt omnibus admirationi, & sibi ipsi dissimillimus esset. Contrà nulla re magis ingenia hebescunt, quàm flagitiorum conscientia; siue stimuli perpetui effodiant, quod inseritur; siue animus fæditate conspersus parum perspicax sit. Sed alia de confessione, vt dixi, silentio prætereo. De eo, cui noxarum nostrarum arbitrium committimus, verbum vnum addere visum est.

X. Constituitur autem certus vnus alterque aut plures è Societate Sacerdotes, qui confitentibus aures præbeant, præter quos ad alium accedere non liceat, nisi eius legis cuiuspiam grati ex causa fiat gratia. Cur

verò sic institutum sit, video mirari nonnullos alios molestius etiam ferre. Sed si rectè animum volunt aduertere, id ex æquo bonoque fieri intelligent. Nam principio qui Sodalitatum erectarum finem eum esse considerat, ut Sodales ad maiorem virtutum Deique ac Deiparæ honorem amplificandum dirigantur: facile is videre potest, quàm necessarium sit, ut cuique suus certusque sit vitæ arbiter, atque ut eorum Sodalium, qui à Patribus Societatis reguntur, non sit alius, quam Societatis Pater.

*Certus
confessa-
rius deli-
gendus
est.*

XI. Vnum certumque esse conuenit, qui te norit, qui morbis tuis efficacem medicinam faciat: sanitatem non amat, qui apud multos Medicos quærit; priusquam morbum tuum quartus quintusue inspexerit, perijiti. Ita qui temere per diuersos animorum medicos vagantur, morbis vix leuantur. Ut neque Pastores, neque Cocos plures prodesse aiunt. Quid enim quæris? ut & hic & hic
diffi-

dissimulet ? vt impunè apud tertium
 deponas , quod ad primum iterato
 referre non audebas ? vt quartus te
 ad se primo adeuntem benignè di-
 mittat, quem primus relabentem to-
 ties, absoluerè non posset ? vt nemo
 sciat te eadem iterare ? vt peccandi
 occasiones nemo præscindat, quia
 nemo notat ? Quisquis talis es, arbi-
 tros quidem mutas, sed nō animum;
 & si nescis, rarò absolueris ; quia
 idem, id est, reus esse vis, atque cor-
 rigere ad seriam frugem animum
 nunquam inducis. Et videlicet pal-
 lum aut fomentum, non scalpellum
 vlcibus tuis quæritas. Serio inte-
 gritatem animi tui exposcenti, sit
 certus, qui animum perspectum ha-
 beat, qui constanter morbum curet,
 qui remedijs mutatis experiatur om-
 nia, vt tibi sanitas reparetur. Quibus
 alia mens, illi iam prope propius pe-
 rierunt. Sed in re tam certa plus dixi,
 quàm satis fuit.

XII. Eundem è Societate eligi
 leges iubent. Neque id verò eo di-
 ctum

*Vagorum
 certum
 periculū.*

*Cur è So-
cietate
Iesu con-
fessarius
petendus.*

*Leg. 4.
Sodalit.*

ctum est, quod alij non sint, qui id
munus rectè obire queant. Sunt sanè,
& quidem viri non minori pruden-
tia, rerum vsu, eruditione atque san-
ctitate præditi, quàm sint illi, è quibus
optionem faciendam volumus. Ve-
rum ita comparatum est, vt cuius
hominum generi sui sint mores, sua
non tantum viuendi, sed alios quo-
que tractandi ratio. Varijs itineribus
ad Virtutis fastigiũ itur. neque quod-
uis cuius commodum, neque omnia
tentanda, nec quidlibet quiuis do-
cet. Aliter ad Deum deducunt Socie-
tatis Patres aliter Religiosi alij: quis
que quã it, non procul ab ea via reli-
quis ad cœlum iter ostendit. Qua in
re si non plenum periculi, certè la-
boriosum valdè est, de via in viam
diuertere, & ex ea, quam rectè infi-
stis, in aliam abripi, bonam illam qui-
dem, sed à priore diuersam. Vna via
& propius itur, & minor est erratio.
Institutionis verò ac præceptorum
ambigua permutatione illud quæri-
tur, vt desultorio motu plurimum
fati

fat geris & parum promoueas. Hinc
 sapientissimè institutum opinor, vt
 Sodales, qui se Societatis Patribus in
 rerum spiritualium officijs erudien-
 dos commiserunt, iisdem conscien-
 tiarum suarum moderatoribus vtan-
 tur: vt ea ratione & facilius & citius,
 quò volunt, perueniant, dum præ-
 ceptorum similitudine vno in itinere
 continentur. Iam si illis in omnibus
 alijs auscultent, quæ ad animos ex-
 colendos pertinent; in iisdem verò
 expurgandis ac persanandis aliorum
 opem expetant, laborem inanem ipsi
 capiunt, & cultorum industriæ ma-
 lignè respondent: dumque gemina
 via decurrere laborant, neutram te-
 nent. Vnde consultissimum factum mi-
 hi videtur, aut eundem conscientie
 doctorem, quem Sodalium leges
 proponunt, sequi; aut in reliquo vi-
 tæ genere aliorum quoque vti magi-
 stero. Sic enim securius ibis, & So- *Vide di-*
 dalitati iniuriam non facies, cum ab *tal. l. i. c.*
 ea te segregas, cuius leges displicent. *3. §. 4.*

Verum

Verum ad alteram nunc partem, que de Communionem est, transeamus,

CAP. IV.

DE COMMUNIO-
nis usu apud Sodales.

I.

*Lege 3. &
7. Sodal.*

DE Communionem leges tria præcipiunt. Primum ut cuiusvis mensis initio & Ferijs nonnullis illis prioribus diuino epulo Sodales accumbant: alterum, ut quoad fieri potest, Eucharistiam simul accipiant. Tertium, ut ea sumpta, quartam hinc partem in precatatione mentali seu vocali, pro sua quisque pietate ac deuotione collocent. De hoc postremo supra dictum est: reliqua duo hic persequi placet.

*Frequen-
tis com-*

II. Rectè omnino præceptum est, ut Sodales crebrius animorum suorum vires cælesti pabulo reficerent, ob præsentissima bona, quæ Eucharistiæ insunt. Vel vnus Sodalium